Přepis záznamu kázání

CLUJ (KLUŽ) NAPOCA
RUMUNSKO

11. 4. 1992, 10:00

Ewald Frank

Ewald Frank

Přepis záznamu kázání
CLUJ (KLUŽ) NAPOCA, RUMUNSKO
11. 4. 1992, 10:00

Jsem vděčen Bohu, neboť nám dal přednost, že dnes můžeme být na tomto místě. Věříme z hloubi našich srdcí, že Pán je přítomen a věříme, že k nám bude mluvit skrze Své Slovo.

Musíme být připraveni dát vlastní myšlenky stranou a prostě Slovu Božímu naslouchat s otevřeným srdcem. Bratři někdy přijdou s vlastními myšlenkami a neslyší to, co je řečeno, nýbrž trvají jen na vlastních názorech, a Slovo do nich nemůže proniknout.

Nicméně tak to nemá být s námi. Věřím, že máme touhu slyšet Slovo Boží vpravdě a neplést Jeho Slovo s našimi myšlenkami. Neboť u Iz. 55:8 je psáno: *„Nejsou zajisté myšlení má jako myšlení vaše, ani cesty vaše jako cesty mé, praví Pán. Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše.“*

Dnes by mělo být naší touhou, aby Jeho cesty byly naší cestou a Boží myšlenky staly našimi myšlenkami, abychom byli částí Slova, tak jako On masitým tělem učiněné Slovo byl.

Máme některé otázky, které bychom chtěli zodpovědět. Hlavní otázka se vždy točí kolem Božství. Dovolte mi, abych vám řekl toto: Bůh nemůže být vysvětlen. Bůh je víc, než můžeme pochopit. Žádný prorok Boha nevysvětlil. Žádný apoštol Boha nevysvětlil. Všichni předávali dále jen to, co jim bylo Bohem zjeveno.

Když Pavel mluvil o tajemství Božství, v 1. Tim. 3:16 řekl všeobecně známé slovo: *„A v pravdě veliké jest tajemství zbožnosti, že Bůh zjeven jest v těle“*. To stačilo. Říkat více nebylo nutné, neboť to bylo celé tajemství Boží zjevené. Bůh, který je sám Duch, se lidstvu zjevil v lidské postavě.

Budeme hovořit o tom, že se Bůh zjevil v rozličném způsobu, aniž bychom to vysvětlovali. Neboť jak jsem již řekl, to tajemství je tak veliké, že nemůže být pochopeno rozumem, ani vysvětleno slovy, ale musí se mu věřit srdcem.

Ať se to týká Boha nebo Slova Božího, všechno musí být zjeveno Duchem svatým. Ani zjevení se nemůže vysvětlit. Co se týká Božství, musíme pochopit následující: totiž rozdíl mezi nekonečnou věčností a započetím času. V nekonečné věčnosti byl Bůh sám pro sebe ve věčném světle a slávě. Žádný člověk Ho nemohl vidět. Je psáno v Jan. 1:18, že

Boha nikdo neviděl: *„Boha žádný nikdy neviděl, ale jednorozený Syn, kterýž jest v lůnu Otce, On nám o Něm pověděl.“*

1. Jana 4:12: *„Boha nikdo nikdy neviděl. Jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás přebývá, a Jeho dokonalá láska jest v nás.“* Chtěl bych k tomu přečíst ještě 1. Tim. 6:16. Zde je psáno o Bohu Pánu, Králi všech králů a Pánu všech pánů: *„Kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v nepřístupném světle, jehož nikdo z lidí neviděl, ani viděti nemůže.“*

Nyní se dostáváme k otázce, koho viděl Adam, koho viděl Abraham, koho viděl Mojžíš? Kdo to byl, který mluvil k prorokům? Zde je to veliké tajemství. Bůh, který je podle Své bytosti duch a nemohl být nikým viděn, přišel z věčnosti do časnosti a přijal viditelnou postavu. Toto zjevení Boží je v Novém zákoně nazváno Logos.

Jsou dva pojmy: slovo **Logos** a slovo **Réma**. Ježíš není Réma, Ježíš je Logos. Réma je to, co On mluvil. Když řekl slepému: „Buď vidoucí“, to bylo Réma. ON sám je Logos, který na počátku vyšel z původní plnosti Boží.

Ve Starém zákoně je Bůh nazván Jahve/Jahweh. V Novém zákoně je nazván Jašua/Jahschua. Ve Starém zákoně byl v duchovním těle, v Novém zákoně v masitém těle. Musel se stát člověkem kvůli lidem.

Čtu vám biblická místa z 1. Mo. 1 a 1. Mo. 2. V 1. Mo. 1:27 je psáno: ***„I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej.“*** Ale tehdy se Bůh ještě nezjevil v masité postavě, nýbrž v duchovní tělesnosti jako Logos, jako ten chodící, jako ten viditelně zjevený. Bůh jako Elohim je neviditelný. Bůh jako Elohim v Jan. 4:24: *„Bůh je duch a ti, kteří se k Němu chtějí modlit, musí Jej uctívat v duchu a v pravdě.“* Avšak On přišel a zjevil se v postavě. Podle této postavy (podoby) stvořil člověka. Jak jsme právě četli, Bůh stvořil člověka podle Svého obrazu. Toto nebylo ve věčnosti. Tam ten čas již započal. Tam již byl začátek. Proto je psáno u Jana 1:1: *„Na počátku bylo Slovo…“* Ne ve věčnosti. **Na počátku**, když Bůh přišel z věčnosti do času. ON, který byl duch, se zjevil v postavě. Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo.

Velice jednoduché. Jestliže vezmeme Bibli, tak čteme, že ve věčnosti nebylo žádné zjevení. Neviditelný Bůh byl ve věčnosti plností světla a ducha. Ale na počátku přišel a zjevil se – to je to vlastní zjevení Boží – jako Pán.

A nyní bych chtěl, abyste si všimli něčeho zvláštního: o stvoření jsou dvě zprávy. 1. Mo. 1 končí slovem, že Bůh všechno stvořil a v 2. kapitole od verše 1-3 je řečeno – čtu verš 1 a 2: *„A tak dokonána jsou ne-*

besa a země, i všecko vojsko jejich. A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo. Toto je původ nebes a země, když byly stvořeny v den...“

Ale nyní je psáno v druhé části 4. verše: *„…když stvořena jsou v den, v němž učinil Bůh ten Pán zemi i nebe i každé chrastiny polní, i všeliké byliny polní, prvé než vzcházela; nebo ještě Bůh ten Pán neseslal na zemi déšť, a* ***nebyl člověk, aby zemi obdělával****.“*

Četli jste se mnou? V kapitole 1 jsme četli, že Bůh stvořil člověka podle svého obrazu. Podle obrazu Božího jej stvořil. Máme dojem, že se to stalo a byl již v existenci. Také to tak bylo, ale první člověk byl stvořen v duchovním těle. To je v 1. kapitole. V kapitole 2 byl člověk stvořen ze země. On, který tam byl v duchovním těle, musel být přesazen do masitého těla. Tak to bylo s Adamem, když byl stvořen v masitém těle, jeho bok byl otevřen a Eva byla z něho vyjmuta ven. Ne, když byl v duchovním těle, nýbrž když byl stvořen v těle ze země.

Zde spočívá veliké tajemství. Ježíš Kristus je označen v 1. Kor. 15 jako druhý Adam. Když byl v duchovním těle, tak Nevěsta z Něho nemohla být vzata. Až když přišel do masitého těla, tak mohla být z Něho vzata Nevěsta.

Na kříži Golgaty byl Jeho bok otevřen a vytekla krev, aby nás spasil. V Ef. 5:32 píše Pavel: *„Tajemství toto veliké jest, ale já pravím o Kristu a o církvi.“*

Je to prostě velice důležité, abychom zjevení Božímu správně rozuměli.

Jedna z otázek je: Jaké je jméno Otce, protože Ježíš řekl v Jan. 5:43 – čtěme to společně, je to biblická hodina a ne kázání. Jan. 5:43: *„Já jsem přišel ve jménu Otce svého, a nepřijímáte mne.“* Zde je tajemství. Jsou lidé, kteří říkají: „Jméno Otce je Jahve/Jahweh nebo Jehova.“ To nesouhlasí.

Musíme vědět následující: ve Starém zákoně označení „Otec“ vůbec nebylo, nýbrž prostě Bůh ten Pán. A abyste to věděli přesně, musí být ještě následující řečeno. V 1. Moj. 1 až do kapitoly 2 verš 3 je jen slovo **Bůh**, ne slovo Pán. Jenom Bůh. V originále **Elohim**. Na počátku stvořil Elohim nebe a zemi; a Elohim řekl a stalo se. Elohim vyslovil a stalo se. Jenom Elohim. Ne Jahve.

Od 2. kapitoly, verš 4, kde se jednalo o stvoření v přírodním úseku, kdy i člověk ze země měl být stvořen, od toho času je vždycky napsaná

kombinace **Elohim – Jahve/Jahweh –** to je velice důležité, původně jen Elohim. Ale od toho okamžiku, když se **Elohim** zjevil ve viditelné postavě, byl viditelný v této postavě jako **Jahve/Jahweh**, ten Věčně jsoucí. Ale když se zjevil ve viditelné postavě – to byl ten **Logos**, který na počátku vyšel z Boha. To znamená, Ten, který mluvil, který povolal věci do bytí a který se procházel v zahradě Eden. ON mluvil k Mojžíšovi, mluvil k Abrahamovi, zjevil všechno prorokům; to byla viditelná forma zjevení neviditelného Boha, který vyšel z původní plnosti, tak to bylo. Musíme to takto přijmout.

Někteří se dohadují, kdo tedy zemřel? Říkají, že Bůh zemřel. Bůh je nesmrtelný. Bůh nemůže zemřít. Jestliže by Bůh zemřel, pak bychom tu dnes vůbec nebyli. Bůh nemůže zemřít, neboť Bůh je duch – věčný duch. Kdo zemřel? Ježíš Kristus.

Chtěl bych vám přečíst několik biblických míst, abych vám to přesně ukázal z Písma svatého. Věřím, že je to velice důležité. Z 1. Kor. 15 a pak z dopisu Římanům.

1. Kor. 15:48: *„Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští“*. Slyšte, co tu stojí psáno: *„…a jakýž nebeský, takoví budou také i nebeští.“*

Slyšeli jste to? Kdo byl ten nebeský člověk? Ježíš Kristus, náš Pán. ON zemřel. V tom spočívá to veliké tajemství.

Bůh chtěl mít ve věčnosti syny a dcery. Ale člověk skrze přestoupení padl a byl vydán smrti. Proto Bůh musel učinit nový začátek a povolat do bytí nové pokolení. S Kristem udělal ten začátek.

Ž.2:7: *„Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe.“* Bůh nebyl zplozen, Ježíš Kristus byl zplozen. Duch svatý zastínil Marii, neboť anděl Gabriel dal to zaslíbení, že *„co se z tebe narodí, je z Ducha svatého a bude nazván Synem Nejvyššího.“* (Luk.1:35)

Ve Zjevení 3 – v posledním dopise – je řečeno, že Kristus je počátek stvoření Božího. Přečteme si to, abyste věděli, že je to tak. Zj.3:14 v dopise poslední církvi: *„Andělu pak církve Laodicenské piš: Toto praví Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího.“*

Ne začátek stvoření universa, nebes nebo země – začátek stvoření Božího. V Kristu Bůh udělal nový začátek. ON je prvorozený mezi mnohými bratřími. ON je začátek nového Božího pokolení. ON se stal člověkem – stoprocentním člověkem. ON jedl a pil, plakal, byl unaven, spal, byl stoprocentní člověk. Musel být stoprocentní člověk a musel se narodit do tohoto světa tak jako my, aby nás mohl spasit a zaplatit cenu za hřích, aby zničil smrt, osten smrti vytáhl.

Vrátíme se ke slovu z 1. Kor. 15:48. Tak jak je stvořen pozemský člověk, tak jsou i pozemská stvoření. Tak jak je nebeský člověk, tak jsou i ti nebeští.

Čtu také 1. Kor. 15 od verše 20-22: *„Ale vstal z mrtvých Kristus, prvotina těch, jenž zesnuli. Nebo poněvadž skrze člověka smrt, také i skrze člověka vzkříšení z mrtvých.“*

Slyšeli jste to? To je Boží slovo. Jsou mnozí, kteří věří v jednotu Boží a věří převráceně. Právě jako ti lidé, kteří věří v Trojici, věří převráceně. Říkají, že Ježíš je samotný Bůh. To nesouhlasí. Bůh je ten samotný Bůh a ten jediný Bůh se zjevil v Kristu. Tak jako ve Starém zákoně byl Elohim Bůh a je, a zjevil se jako Jahve/Jahweh, a všichni, kteří viděli Jahve/Jahweh, mohli říci: „Viděli jsme Boha“. Ale oni viděli zjevení Boží. Neboť jsme četli, že Boha nikdo nemůže vidět.

Tak se to stalo v Novém zákoně. Neviditelný Bůh se viditelně zjevil v Kristu. A proto mohl Ježíš říci: *„Kdo vidí mne, vidí Otce. Já a Otec jsme jedno.“* Přesto jsou dvě různá zjevení. Otec není Syn, Syn není Otec. Ale Pán je Bůh, a Bůh je Pán.

Když je v Bibli napsáno: „Otec“, a kdyby to tam bylo napsáno tisíckrát, tak to tak musí zůstat. To nemůže být zaměněno. Když je v Bibli psáno „Syn“, pak to tam musí zůstat. Tak to tam náleží. Nesmí to být zaměňováno. To je velice důležité.

Když se například modlíme, jak nás Pán učil: *„Otče náš, který jsi v nebi…“*, tak je to psáno a tak tomu věříme a tak to děláme. Nemůžeme se modlit ještě: „Náš Synu, který jsi v nebi“, nebo: „náš Duchu, který jsi v nebi.“ Když je psáno: *„Modlíte-li se, pak se modlete: ‚Náš Otče, který jsi v nebi, posvěceno buď tvé jméno!‘“*

Zase se vracíme k tomu jménu. Jméno Otce a Syna a Ducha svatého je jedno a totéž jméno. Jak jsem již předtím řekl. Ve Starém zákoně se Bůh ještě nezjevil jako Otec.

Kdo z vás zde je otcem? Dost dlouho jste byli mužem, ale nebyli jste otcem. Až když se narodil syn, tak se muž stane otcem. Až narozením dítěte se muž stává otcem. Pochopili jsme to? Až když se naplnilo slovo: *„Ty jsi můj Syn, dnes jsem tě zplodil“*, nebo 2. Sam. 7: *„Já budu jemu otcem, a on mi bude synem…“*, až v tomto okamžiku se naplnil vztah Otec – Syn. Předtím to byl Bůh ten Pán, ale ne Otec a Syn.

Žádný prorok v celém Starém zákoně se nikdy nemodlil: „Nebeský Otče“. To neexistuje. To nemůže být, protože to tak nebylo. Když sledujeme Boží zjevení, a Jeho již od od věků ustanovený plán, tak vidíme, že Bůh měl vlastnosti. ON měl touhu stát se Otcem. Chtěl mít syny

a dcery a tak začátek učinil ve Svém Synu a řekl: *„Tento je ten můj milý Syn, v němž se mi zalíbilo.“* Tak je to napsáno v Mat. 3:17. A v Mat. 17:5 stojí: *„Toto je ten můj milovaný Syn, v němž se mi dobře zalíbilo, toho poslouchejte.“*

Tedy nezemřel Bůh, nýbrž Pán zemřel. Nezemřel Otec, ale Syn. A tak jak jsme četli, (naději se, že toto biblické místo nezapomenete), že On se stal člověkem kvůli lidem, musel být člověkem, aby nás mohl spasit.

Čtu ten verš ještě jednou. 1. Kor. 15:48: *„Jakýž je ten zemský, takoví jsou i zemští, a jakýž ten nebeský…“*, – ne nebeský Bůh, nýbrž nebeský člověk! Nechť je chváleno jméno Páně za toto nádherné Boží zjevení v Kristu!

Chtěl bych číst z dopisu Řím.5:12 a 15: *„A protož jako skrze jednoho člověka hřích na svět vešel a skrze hřích smrt, a tak na všecky lidi přišla smrt, v němž všichni zhřešili.“* A nyní verš 15: *„Ale ne jako hřích, tak i milost. Nebo poněvadž onoho pádem jednoho mnoho jich zemřelo, mnohem více milost Boží a dar z milosti toho jednoho člověka Ježíše Krista na mnohé rozlit jest.“*

Četli jste všichni se mnou? Skrze jednoho člověka Ježíše Krista! Zde se jedná o spasení. A tak jistě jakože smrt přišla na všechny lidi, tak jistě musela být smrt zničena. A byl jen Jeden, který to mohl, a to je Syn Boží.

Četli jsme o Boží milosti a daru milosti toho jednoho člověka Ježíše Krista. Zvláště chci říct všem sloužícím bratřím, že je velice důležité pro Božího služebníka, respektovat každé Boží slovo a věřit a kázat je tak, jak je napsané.

Hodně jsem cestoval a poznal jsem mnoho a mnohé věci. Trojiční lidé ignorují každé biblické místo, které vydává svědectví o Boží jednotě. Jim se tato biblická místa nehodí, protože jejich koncept je jiný.

A potom je jiný extrém: Only Jesus. Ani oni nechtějí užívat všechna biblická místa, protože jednotu Boží vidí tak úzce, že brání Bohu, aby se zjevil. Bůh se může zjevit jak chce sám, ve dvojím nebo trojnásobném způsobu. Může být Stvořitel, může být Král, může být Soudce, může být kdokoliv. ON se může zjevit v nebi jako Otec, na zemi v Synu a v nás skrze Ducha svatého, ale vždy zůstává týmž Bohem.

Biblická místa, která popisují Pána jako člověka, jsou nutná, neboť jsme lidé, a On se stal člověkem kvůli nám. Pán, který vyšel z původní plnosti Boží, Logos, Slovo, ten Mluvící a Působící Bůh – Slovo se

stalo masitým tělem a viděli jsme Jeho slávu, ale sláva jednorozeného Syna od Otce plné milosti a pravdy.

Tato Biblická místa jsou důležitá a nesmíme je obcházet. Můžete se sami zkusit, obzvláště vy, sloužící bratři, jestli jste při čtení Bible nalezli místa, která se vám nehodila. Stalo se vám to již někdy? Buďte jednou poctiví! To nesmí být! Nemusíte zvedat ruce. Děkuji. Jsem starý kazatel, já to vím. Nedělejte si starosti. Když taková místa v Bibli naleznete, pak proste Boha, aby vám ukázal tu souvislost a zjevil, proč je to tak napsáno.

Například 1. Tim. 2:5: *„Jeden jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš."*

To jsem nečetl z novin, ale z Bible. Tak je to psáno zde v 1. Tim. 2:5. Tedy Pán se stal člověkem.

Přečtu vám to také ještě jednou z epištoly Kolossenským. Nejprve Fil. 2:7: *„Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijal, podobný lidem učiněn. A v způsobu nalezen jako člověk…"* Jako člověk se modlil, jako člověk plakal, jako člověk řekl: „Otec je větší než Já"; jako člověk chodil po této zemi. ON byl Syn člověka. ON byl ten Prorok, o kterém mluvil Mojžíš: *„Proroka jako mne vám Bůh vzbudí. Toho poslouchejte."* 5. Moj. 18:15 a 18.

Přečtu vám Sk. 3:21. *„Kteréhož zajisté musí přijmouti nebesa, až do času napravení všech věcí; což předpověděl Bůh skrze ústa svých svatých proroků od věků. Mojžíš zajisté otcům řekl, že Proroka vám vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich jako mne, jehož poslouchati budete ve všem, cokoli bude mluviti vám. A stane se, že každá duše, kteráž by neposlouchala toho Proroka, vyhlazena bude z lidu mého."*

Ježíš musel být prorokem a jako Syn byl člověk. ON byl prorok a proto je psáno v Jan. 5:19-20: *„I odpověděl Ježíš a řekl jim: Amen, amen pravím vám: Nemůže Syn sám od sebe nic činiti, jediné což vidí, že Otec činí. Nebo cožkoli On činí, to i Syn též podobně činí. Otec zajisté miluje Syna, a všecko mu ukazuje."*

Proroci byli nejprve nazýváni vidoucími, protože viděli. Měli vidění a potom činili, co jim bylo ukázáno. Tak to bylo s Ježíšem Kristem, naším Pánem. Jako Syn člověka byl prorok a při Jeho prorocké službě se lidé uráželi. Znal myšlenky lidí, věděl, kdo jsou, jak se jmenují a odkud přicházejí. Když Petr k Němu přišel, tak řekl: *„Tvé jméno je Šimon, tvůj otec se jmenuje Jonáš."* Když k Němu přišli Filip s Natanaelem, řekl Pán Natanaelovi: *„Pravý Izraelita, ve kterém není lsti."* A Natanael

se ptal: *„Odkud mne znáš?“* A On řekl: *„Dříve než tě Filip volal, když jsi byl pod fíkovým stromem, jsem tě viděl.“* ON byl prorok.

Ženě u studny mohl říci: *„Pět mužů jsi měla a ten muž, kterého nyní máš, není tvůj muž.“* A žena řekla: *„Víme, že když Mesiáš přijde, tak nám všechno řekne. Kdo ale jsi Ty?“* A On řekl: *„JÁ to jsem, který s tebou mluvím.“* A žena šla do města a řekla všem lidem: *„Pojďte a hleďte, koho jsem nalezla. Zdali to není Mesiáš?“*

ON mohl dvěma učedníkům říci: *„Jděte, tam a tam naleznete oslici a oslátko, a když se majitel bude ptát, co to děláte, řekněte, že Pán je potřebuje, ale On je hned pošle zpátky.“* A bylo to tak. Mohl dvěma učedníkům říci: *„Jděte do města, potkáte muže, který ponese džbán vody a řekněte mu: ‚ve tvém domě chce Mistr slavit slavnost fáze‘.“*

ON byl prorok, ale při této prorocké službě se ti duchové dělili. Přesně tak to bylo se službou bratra Branhama. Shromáždily se veliké zástupy, miliony byly nadšeny, když viděly velká znamení a divy. Nejenže bratra Branhama slyšely, ale viděly i veliké Boží divy.

Sám jsem byl mezi mnohými tisíci ve shromážděních bratra Branhama v Evropě a v Americe. Viděl jsem, že skrze službu bratra Branhama se dělo přesně totéž, co se dělo skrze službu Ježíše Krista.

Když 7. května 1946 ve 23 hodin přišel k bratrovi Branhamovi anděl Páně, byla celá místnost ozářena světlem a bratr Branham viděl anděla tělesně. Popsal jak vypadal, jeho výšku, váhu, neměl sandály, neměl vousy, přesně jej popsal. A tento anděl mu řekl: **„Jsem k tobě poslán z přítomnosti všemohoucího Boha, abych ti dal pověření.“** A tento anděl, který k němu od Boha přišel, bratrovi Branhamovi podrobně vysvětlil v jakém způsobu se bude dít jeho služba a uvedl příklady z Jana 1 o Natanaelovi, o Petrovi, z Jana 4 o ženě u studny. Zmínil biblická místa a bratrovi Branhamovi dal biblický základ, aby měl absolut. Když Bůh mluví, pak to, co zaslíbí, je vždy založeno na Slově.

Je mnoho lidí, kteří říkají: „Pán ke mně mluvil“, a když pak slyšíme, co měl říci, víme přesně, že je to v jejich představě anebo v jejich srdci. Ale praví Boží služebníci vždycky obdrželi přesné pověření.

Když Bůh ten Pán mluvil k Noémovi, řekl mu přesně, co má dělat, jak to má udělat, udal mu ty rozměry. Všechno předtím přesně řekl. A potom je psáno: *„Noé učinil všechno, jak mu přikázal Bůh.“*

Když Bůh ten Pán mluvil k Mojžíšovi, ještě i u Žid. 8:5 čteme, že udělal všecko tak, jak mu bylo ukázáno na Hoře. Když Jan vydával svědectví, řekl: *„Ten, který mne poslal křtít, mi řekl: ‚Na koho uvidíš sestupovat Ducha, ten to je‘.“*

Všichni Boží muži v každém časovém období obdrželi Boží pověření a přesně věděli, co mají dělat. Eliáš nedělal, co činil Mojžíš, každý měl své pověření. Také o Eliášovi je v 1. Kr. 18 psáno, že učinil všechno podle slova Páně.

Chtěl bych velice zdůraznit, že služba bratra Branhama je spojena přímo se spásným plánem. On nebyl jenom evangelista – těch je dost. Nebyl jen učitel Bible – těch je mnoho a možná i proroků. To přesně nevím. Každopádně Bůh řekl, že ustanovil do církve apoštoly, proroky, pastýře, učitele a evangelisty. Ale bratr Branham nebyl jen sborovým prorokem. O sborových prorocích je psáno, že mají dva nebo tři mluvit. A když jednomu, který tam sedí, je dáno zjevení…

Raději vám to přečtu, abyste věděli, že je to psáno. 1. Kor. 14:29-30: *„Proroci pak dva nebo tři ať mluví, a jiní nechť rozsuzují. Pakli by jinému tu přísedícímu zjeveno bylo, první mlč.“*

Tady se nejedná o proroctví. Zde se jedná o novozákonní proroky, kteří se od starozákonních odlišují následujícím způsobem. Starozákonní proroci předpovídali, co se stane. Novozákonní proroci zařazují prorocké slovo do odpovídajícího naplnění. A když pak nějaký prorok mluví a v nějakém bodě jádro přesně nevystihne, tak se může stát, že bude dáno zjevení někomu jinému, který to doplní a uzavře. Ne nové téma, ne proroctví, nýbrž doplnění skrze Boží zjevení.

Ale nejsme tu, abychom mluvili o darech Ducha. O tom by mohlo být řečeno mnoho. Hlavně se jednalo o Božství, o pojmu Logos a to všechno jsme probrali. Dobře jsme rozuměli, i když to nemůžeme vysvětlit, že věčný Bůh byl v původní plnosti jako duch. A na počátku vyšel z původní plnosti. Ne ve věčnosti – **na počátku**! A proto je psáno: **Na počátku** bylo slovo – ne ve věčnosti bylo slovo, na počátku bylo slovo.

Když Bůh započal působit, když se zjevil ve viditelné postavě, když stvoření povolal do bytí – ten původní začátek – tam je slovo u proroka Micheáše – doufám, že je to ve vašem překladu psáno také tak výstižně. Micheáš 5, zde je řeč o Betlémě a o našem Pánu. Mich. 5:2: *„… z tebe mi vyjde ten, kterýž má býti Pánem v Izraeli, a jehož původ je od starodávna, ode dnů věčnosti.“* ON, ten Jahve/Jahweh, ten Věčně jsoucí, ten neviditelný Bůh, se zjevil ve viditelné postavě.

Mám doma velkou Bibli, která má být věrně přeložena z hebrejštiny. A to může tak být. Neboť jsem zkontroloval některá místa a ta jsou správná. Ale na deskách je nápis: Jašua/Jahschua – Syn Jahve/Jahweh. To je proti každému chápání a proti Písmu svatému. Jehova,

nebo jak říkají Jašua/Jahschua, je Jahve/Jahweh. ON je Pán. ON je Logos, On je Slovo. Elohim je Bůh, Jahve/Jahweh je Pán a Pán je viditelné zjevení Boha. Tak jako Syn je viditelné zjevení Otce.

Co se jména týká, tak to jsem již také řekl. Ve Starém zákoně nebyl Bůh Otcem. Ve Starém zákoně byl Bůh ten Pán. ON byl Bůh Izraele.

Žádný prorok neřekl: „Nebeský Otče", nýbrž až když se naplnilo: *„Ty jsi můj Syn, dnes jsem tě zplodil,"* v tu chvíli se také naplnilo: *„Já mu chci být Otcem a On mi bude Synem", „ON bude můj Prvorozený."* To byl začátek. Tak Bůh započal nové pokolení. ON, Pán jako prvorozený.

Nicméně chtěl bych vám přečíst ještě jedno místo, co se týká jména. 2. Mo. 6:2: *„Mluvil ještě Bůh k Mojžíšovi a řekl jemu: Já jsem ten Pán/Jahweh".* Zde je slovo Jahve/Jahweh v originále. *„Ukázal jsem se zajisté Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi v tom, že jsem Bůh silný všemohoucí; ale ve jménu svém, Bůh ten Pán…"* Zde v německém překladu je v poznámce psáno „Jahweh".

Bůh má jméno a tímto jménem se zjevil, když nastalo vyvedení Izraele. Jméno Jahve/Jahweh je jméno Smlouvy ve Starém zákoně. Ale nemůžeme říci, že to je jméno Otce. Biblicky to není správné. Můžeme jen říci, že to je jméno Smlouvy, ve kterém se zjevil izraelskému lidu, když nastalo vyvedení z Egypta.

V Novém zákoně se jednalo o naše spasení a proto je psáno: *„Ty máš jeho jméno nazvat Jašua/Jahschua. Neboť On svůj lid zbaví jejich hříchů."* Tedy řecká forma Jašua/Jahschua znamená jméno Smlouvy Boha Pána a tak jméno Otce a Syna je stejné jméno.

Chtěl bych k tomu přečíst některá biblická místa. Z Nového zákona z Jana 12:28: *„Otče, oslav jméno své. Tedy přišel hlas s nebe řkoucí: I oslavil jsem, i ještě oslavím."*

Ze Žid. 1:4: *„Tím důstojnější nad anděly učiněn, čím vyvýšenější nad ně jméno dědičně obdržel."* To obdržel jako dědictví.

Jméno mého otce bylo Frank. Jméno mého praotce bylo Frank. Jméno jsem zdědil. Syn zdědil jméno.

Jednalo se o spasení – Jašua/Jahschua, Jahve/Jahweh, Zachránce. Jahve/Jahweh Starého zákona byl Zachráncem Nového zákona. Tentýž včera, dnes a až na věky. Ten, který byl, a který je, a který přijde, ten Všemohoucí.

Tímto tématem se zabývá Jan 17 nejvíce. Čtěme z Jana 17:6: *„Oznámil jsem jméno tvé lidem…“*. Které jméno zjevil? Jméno Ježíš. Neurážejte se na jménu Ježíš, že není vysloveno v hebrejské formě Jašua/Jahschua. Máme různé jazyky. A to, co dříve bylo v hebrejštině nebo aramejštině, bylo vydáno v řečtině, ale my o významu jména víme a Bůh toto jméno potvrdil. I když je vyslovováno v řecké formě. Bůh ví, koho a co míníme. Prosím, zůstaňte rozumní a nedělejte z toho problém. Neboť někdy si děláme více problémů, než můžeme vyřešit.

Bratra Branhama zmiňuji jako příklad. On se modlil ve jménu Ježíše Krista z Nazaretu, mrtví byli probuzeni, slepí byli vidoucí, chromí chodili, Bůh to potvrdil. O takových věcech se nikdy nemáme přít. Já mám německou Bibli, káži z německé. Vy máte svou Bibli, kážete z vaší Bible. Každý má kázat ze své Bible, a Bůh zná všechny jazyky. Například my říkáme Deutschland a vy říkáte Německo. Ale vy víte, co je míněno a my víme, co je míněno. Jedni říkají Anglie a druzí říkají Británie. Je to totéž. Jen různé jazyky. Prosím, nedělejte z toho problém, nýbrž zůstaňte pod vedením Ducha svatého. Potom vám Bůh požehná.

Vraťme se k Janu 17:11: *„Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhej jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal…“* Verš 12 to potvrdí: *„Dokud jsem s nimi byl na světě, já jsem jich ostříhal ve jménu tvém, které jsi mi dal…“* A verš 26: *„A známé jsem jim učinil jméno tvé…“* Které jméno oznámil?

Je jen jedno jméno, které je dáno lidem od Boha, ve kterém by mohli být spaseni. Poslední jistotu máme v tom, že jméno Otce a Syna je stejné, totiž na základě Mat. 28:19. Tam řekl Pán: *„… křtíce je na jméno Otce i Syna i Ducha svatého“*. A všichni byli pokřtěni na jméno Pána Ježíše Krista. To je Boží odpověď.

Prosím, nezapojujte do toho svůj rozum, nýbrž dovolte, aby vám to zjevil Duch. Pavel píše Korintským: Přirozený člověk nevnímá věci Ducha. Mohlo by být řečeno ještě mnoho, ale náš čas rychle uplynul. Rozuměli jsme skutečně dobře tomu tématu Božství? Amen. Všichni. A kdo tomu ještě neporozuměl, tomu to Bůh ještě zjeví. Ale prosím, nehádejte se o tom. Nediskutujte o tom. Kdo ještě diskutuje, ještě neobdržel žádné zjevení od Boha. Kdo obdržel Boží zjevení, uchová to tajemství ve svém srdci, protože je to cenný poklad, který mu dal Bůh. Kdo má chuť ještě diskutovat, ten správně nestojí před Bohem. A někdo je ještě v jistých věcech ironický. A pak jsou i ti, kteří se ptají: „Nuž, kdy se stal Ježíš Logosem?“ Takové otázky jsou nebezpečné. Takové otázky nepřicházejí od Ducha Božího. Tam si zahrává ďábel. My říkáme, co říká Bible. Na

počátku bylo Slovo a to byl ten Logos a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. A pak řekneme: Amen. A ještě jednou Amen.

O tom se nedohadujeme. Snažíme se věci nedělit. Řekněme jako řekl Pavel: *„V pravdě veliké je Boží tajemství. Bůh se zjevil v těle a ospravedlněn v Duchu."* (1. Tim. 3:16)

Všichni znáte toto biblické místo. Tam, kde nemluví Bible, tam i já končím. Zůstaňte v Písmu svatém a neodbočujte od něho. Pak zachováte jednotu v Duchu! Když se toho nebudete držet, opustíte půdu Písma, nastanou neshody a potom dojde k rozdělení a mnoho jiného.

Milovaní bratři, kteří sloužíte Božím Slovem, prosím vás ve jménu Páně, držte se jednoty v Duchu, zůstaňte ve Slově Božím, nevydávejte se přes svědectví Písma a nemyslete si: „Já mám teď zvláštní zjevení!" Nýbrž věřte, že Bůh daroval každému stejné zjevení. A pokud je to zjevení, které přichází od Boha, tak je již v Bibli. Když v Bibli není, pak na to můžete zapomenout. A o co rychleji to zapomenete, tím lépe. Rozuměli jste tomu dobře?

Nejsem tu proto, abych vás poučoval, ale mám před Bohem zodpovědnost. Nepřišel jsem, abych tu trávil dovolenou. Jsem tu z důvodu Božího Slova. To, co bylo řečeno, vezměte vážně! Nerozdělujte se kvůli maličkostem. Nezveličujte je, nejsou vůbec tak velké.

Říkám ještě jednou: Jděte jen tak daleko, kam jde Bible. A tam kde Bible končí, i vy zmlkněte. Pak ve všech sborech se všemi sloužícími bratřími půjde všechno dobře a všichni budou jedno srdce a jedna duše.

Prosím, aby si žádný bratr nenamýšlel, že je více než ostatní. Ani já to nejsem. Jsou různé služby, ale je jen jeden Pán, jedna Hlava a to je Ježíš Kristus. Není jeden bratr postaven nad druhého, nýbrž Pán je nade všemi námi. A když On dá různé služby, tak vždy ke vzdělání církve. Nikdy nedává službu k rozdělení. Co přichází od Boha, nás opět vede k Bohu. Proto je psáno: *„Slovo, které vychází z Mých úst se nevrátí ke Mně prázdné, ale vykoná, k čemu bylo vysláno."* (Iz. 55:11)

Bratři, berte vážně, že čas je krátký, návrat Páně je blízko a musíme čas správně vykupovat tím, že našim spoluúdům neseme Boží zvěst. Doufám, že jste tomu rozuměli dobře.

Nyní je tu ještě jedna důležitá otázka: týká se sedmdesátého Danielova téhodne. I to je velice jasná věc. Jenom jistí bratři nemají to porozumění nebo tomu přikládají takovou důležitost.

Mohu vám něco říci? Sedmdesát Danielových téhodnů nemá nic společného s novozákonní církví. Jsou rozděleny přesně do tří částí a týkají se jen lidu izraelského.

Proroku Danielovi bylo řečeno: *„Ukáži ti, co tvůj lid a tvé svaté město čeká."* Nikoliv národy, nýbrž lid izraelský. To je velice důležité. A když toto víme, tak už je nám pomoženo. Neboť ta otázka pak již nebude tak důležitá**.** Budeme číst z Bible a dozvíme se, co Bůh řekl.

Čtu z Dan. 9 od verše 24. Dobře poslouchejte, co je zde psáno: *„Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému a městu svatému tvému…"* Amen. *„Tvému lidu, a tvému svatému městu."* Ne Německu, ne Rumunsku nebo Bukurešti nebo New Yorku: „Tvému lidu, Danieli, tvému svatému městu, Danieli."

Při čtení Bible je důležité, abychom ji nečetli jen jako noviny a za chvíli nevěděli, co je napsáno. Musíme nejprve vědět, co bylo řečeno, komu to bylo řečeno a kdo je tím míněn, abychom pak obdrželi zjevení a mohli to zařadit do plánu Božího. Zde se jedná o šestinásobný účel, ten je spojen s lidem izraelským.

Můžete sami počítat. Čtěme nyní zase od 24. verše: *„Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému a městu svatému tvému",* to za prvé, *„k zabránění převrácenosti a k zapečetění hříchů"* za druhé, a za třetí *„i vyčištění nepravosti a k přivedení spravedlnosti věčné, a k zapečetění vidění i proroctví, a ku pomazání Svatého svatých."*

Čtěme dále: *„Věz tedy a rozuměj, že od vyjití výpovědi o navrácení a o vystavení Jeruzaléma až do Mesiáše vévody bude téhodnů sedm, potom téhodnů šedesáte dva, když již zase vzdělána bude ulice a příkop, a ti časové budou přenesnadní. Po téhodnech pak těch šedesáti a dvou zabit bude Mesiáš…"* Tedy sedm a dvaašedesát je šedesát devět, ale pak měl ten Pomazaný přijít o život, tedy Kristus ukřižován.

Mám doma knihy církevních dějin, kde jsou udány přesné roky, dokonce historicky podložené, že toto se přesně naplnilo, když byl Kristus ukřižován. Tam bylo kompletně těch sedm a dvaašedesát**,** Kristus byl ukřižován jako Pomazaný, aby se všechno, co tu bylo zaslíbeno, mohlo stát. Zůstává tedy ještě jeden týden. Tak jak my máme týden o sedmi dnech, tak se prorocky jedná o sedm let.

Nyní vám přečtu 5 biblických míst, ve kterých je poslední téhoden rozdělen. Jsou to přesně dvě poloviny. První polovina je pro službu dvou proroků.

Vím, že jsou tu i ti, kteří slyšeli bratra Branhama říkat, že Ježíš Kristus již tři a půl roku kázal, a že zbývá jen tři a půl roku.

Nuže, nechtěl bych se zvláště povyšovat, ale věřím, že jsem schopen vám pomoci také v tomto bodě. I tady musíme přesně naslouchat. Bratr Branham řekl, že Ježíš Kristus kázal tři a půl roku a to zřejmě souhlasí, i když Bible tento čas neudává. Žádné místo v Bibli neříká, že Kristus tři a půl roku kázal. Srdečně tomu věříme. A to je v pořádku. Jestli to bylo dva a půl nebo tři a půl roku, to není důležité, On kázal a dílo dokonal.

Ale nyní se dostáváme k tomu bodu. Když bratr Branham udělal takový výrok, pak musíme přesně vědět, co chtěl říci. Totiž, že pro Izrael zbývá jenom tři a půl roku. Ale on neřekl, že zbývá tři a půl roku celkem, nýbrž – pro Izrael tři a půl roku, totiž pro službu dvou svědků.

Já jsem skutečně slyšel všechna kázání bratra Branhama a nejen jednou. Není jediné kázání, které bych méně než čtyřikrát slyšel. Více než 200 jsem jich větu za větou přeložil. Když překládáme, pak nemůžeme jen číst. Musíme pochopit, co jsme četli a všechno přeložit do dotyčné řeči. Kázání bratra Branhama znám velice dobře.

Vím také, že nejprve něco řekl, a později o tom mluvil jinak. I on byl veden od zjevení ke zjevení. Ani v jeho službě nepřišlo všechno najednou, nýbrž tak, jak mu to Bůh daroval. V každém případě zbývá po vytržení církve ještě sedm let. Podle proroka Daniele, je to ten jeden téhoden.

Na počátku sedmdesátého téhodne uzavře Vatikán smlouvu se Židy. Přibližně ve stejném čase nastane vytržení Nevěsty a smlouva s Izraelem. Toto není od sebe vzdáleno. I to se stane po vytržení. To my sebou neprožijeme, jedině, že bychom tady zůstali. Ale Bůh nechť tomu zabrání. Nechť nám daruje milost, abychom byli připraveni, když se vrátí Pán, na vzetí.

Čtu z Dan. 9:27 a chtěl bych nyní, abyste si všimli následujícího**:** čteme-li ten údaj jeden čas, dva časy a půl času anebo dvaačtyřicet měsíců anebo jeden tisíc dvě stě šedesát dní, jedná se vždy o stejný časový úsek. Musíme jen rozeznávat, jestli je míněna první polovina anebo druhá polovina. Je to velice důležité, abychom věci nezaměnili.

Nyní čteme z Dan. 9:27: *„Utvrdí však smlouvu s mnohými v téhodni posledním, v polovině pak toho téhodne učiní konec oběti zápalné i oběti suché;“*

Vidíte, jak je to jasné? Tedy sedm a dvaašedesát téhodnů – jsou plné. Mezitím je čas pro církev. Až se naplní plný počet z církve, potom bude zachráněn Izrael. Řím. 11:27.

U Dan. 9:27 je psáno, že: *„Utvrdí však smlouvu s mnohými v téhodni posledním,* (jeden téhoden znamená sedm let) *uprostřed pak toho téhodne učiní konec oběti zápalné i oběti suché.“* Proč se to stane v polovině? Dva proroci budou prorokovat tři a půl roku a skrze jejich službu bude zapečetěno na hoře Sion sto čtyřiačtyřicet tisíc vyvolených z Izraele, a na konci těch tří a půl roku stojí na hoře Sion. Ale v tom čase bude vystavěn i Chrám. Neboť ve Zj. 11:1 je psáno: *„…změř chrám Boží, i oltář, i ty, kteříž se modlí v něm. Ale síň, kteráž vně jest, vyvrz ven, a neměř jí. Neboť jest dána pohanům“.* Toto bude v čase, kdy se do chrámu posadí antikrist.

Židé poznají až v té době, kdy sto čtyřiačtyřicet tisíc zapečetěných na Sionu uvidí Krista, že papež je antikrist, a že je podvedl. V okamžiku, kdy budou hledět na Pána na hoře Sion v plném počtu sto čtyřiačtyřicet tisíc, poznají Krista a antikrista prohlédnou. Pak uvidí, kdo on vlastně je. Potom přijde zrušení smlouvy. Ti dva proroci budou zabiti a začíná veliký čas soužení a naplní se druhá polovina 5. pečeti, kde je psáno**:** ještě krátký čas, dokud se nenaplní počet jejich spolusluţebníků, kteří musejí být zabiti tak jako oni.

Čtěme z Dan. 7:25 rovněž o antikristovi: *„A slova proti Nejvyššímu mluviti bude, a svaté výsosti potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydáni budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů.“*

Nemůže to být řečeno jasněji. Tři a půl roku pro dva proroky, smlouva bude zrušena, započne veliký čas soužení, který bude trvat přesně tři a půl roku. Až potom je čas naplněn.

Čtěme dále z Dan. 12:7, co se týče těch tří a půl roku: *„I slyšel jsem muže toho oblečeného v lněné roucho, který stál nad vodou té řeky, zdvihl svou pravici i levici svou k nebi, a přísahal skrze Živého na věky, že po uloženém času, a uložených časích, i půl času…“,* přesně totéž. Daniel se ptal, jak dlouho to bude trvat? Jeden čas, dva časy a polovina času. Zase přesně tři a půl roku. Přečtu to ze Zj. 13, abyste to měli potvrzené v Novém zákoně.

Zj. 13:5: *„I dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřicet a dva měsíce.“* Čtyřicet dva měsíců je tři a půl roku. Jeden čas, dva časy a půl času…

Takže Starý a Nový zákon vzájemně souzní.

Ve Zjevení 11:2 čteme: *„Ale síň, kteráž vně jest před chrámem, vyvrz ven, a neměř jí. Neboť jest dána pohanům, a budou tlačiti město svaté za čtyřiceti a dva měsíce.“*

Je to naprosto stejné. Takže Slovo Boží je velmi jasné. Smlouva bude uzavřena na celé toto období a v polovině bude zrušena. Do první poloviny patří služba dvou proroků, zapečetění 144.000, pak následuje zrušení smlouvy, usmrcení dvou proroků a začátek velkého soužení. Po posledních třech a půl letech učiní Bůh soud, zničí nepřátele a bude bojovat za Izrael. Potom si celý svět vydechne, protože všechno stvoření očekává své vysvobození. Myslím, že je to vcelku jasné.

Ještě vám něco řeknu: Mám naději, že zde v Rumunsku nejste zklamáni, že se k nám přestěhovali někteří bratři a sestry. Buďte za to vděčni Bohu, neboť se starají, abyste měli dostatek duchovního pokrmu. Těšte se z toho a děkujte Pánu.

U Boha nejsou žádné chyby, On vše vede nádherným způsobem, i když tomu v určité chvíli ještě správně nerozumíme. Jsme Bohu vděčni za bratry a sestry, kteří přišli a umožnili tím, že mohou vznikat překlady.

V tuto dobu pracuji na nové knize konkrétně věnované Zjevení, kapitolu po kapitole, bez toho, abych něco vynechal. Jsem přesvědčen, že bude pro mnohé z vás požehnáním. Musím přiznat, že bych mnohé věci nebyl věděl, kdyby Bůh nedaroval požehnání a nepoužil bratra Branhama. Mnohé z jeho služby by mi ještě chybělo, Bůh však daroval zbytek a On dá ještě více, protože v Něm je plnost.

Nechť vás On všechny požehná a je s vámi.

Připomínám všem bratrům, kteří slouží Slovem: Nezpůsobujte žádné rozdělení, nehádejte se o Bohu a věcech Božích, kažte, co můžete kázat z Bible a zbytek nechte tak. Potom bude Bůh s vámi.

Je-li tu dnes někdo, kdo si myslí, že ví něco více než všichni ostatní, ať činí pokání a skloní se před Bohem, protože i okamžik, kdy si to můžeme uvědomit, je od Boha. Nejdříve se můžeme pozdvihnout, ale pak se skloníme pod ruku Boží a děkujeme Bohu za jeho milosrdenství. Zjevení od Boha nezpůsobuje žádné problémy, se zjevením od Boha přichází řešení problémů. Bůh nám nikdy neposílá Své Slovo, abychom z něj onemocněli, On ho posílá, aby nás uzdravil, aby nám ve Svém velkém milosrdenství dal správné Biblické učení.

Toto přijměte jako od svého bratra: Mějte jeden druhého za vyššího sebe, neboť tak je to napsáno v Písmu. Potom bude Bůh s vámi. Když vidíte, že Bůh někoho používá, nechť ve vás nepovstane žárlivost ani závist, ale děkujte za to Bohu, protože pak přijde čas pro vás, abyste byli skrze svého bratra požehnáni.

Nechť vám Bůh všem žehná a je s vámi. Amen!

Svobodná lidová misie, informační kancelář

Doubecká 556, Jahodnice, Praha 9 - Kyje, CZ-198 00

www.svobodnalidovamisie.cz

Freie Volksmission

Am Herbertzhof 11-17, D-47807 Krefeld, Nemecko

www.freie-volksmission.de

–

Slobodná ľudová misia

I. Krasku 18, Trnava, 917 05

www.misia.sk